

Załącznik 2.

RZEŻBA – definicja

1) trójwymiarowa kompozycja, mająca zazwyczaj charakter dekoracyjny, a nie użytkowy jak architektura.

2) rzeźba w znaczeniu przestrzennej kompozycji może być wolnostojąca bądź skomponowana z tłem.

Najczęściej używanymi materiałami rzeźbiarskimi są: kamień, metale (brąz, aluminium, stal, złoto), drewno, materiały ceramiczne, gips, wosk, glina, itp.

W sztuce współczesnej rzeźby wykonywane są z bardzo nietypowych materiałów, takich jak: tłuszcz, żywica, plexi, surowce naturalne.

Najbardziej typowym narzędziem rzeźbiarskim jest dłuto.

Ze względu na funkcję artystyczną rozróżnia się rzeźbę samodzielną i dekoracyjną (ściśle związana z architekturą i jej elementami: gzymsami, portalami, fryzami).

Ze względu na temat rzeźbę dzieli się na:

- przedstawiającą (realistyczną/mimetyczną)
- abstrakcyjną
- instalację

Pod względem przeznaczenia wyróżnia się rzeźbę:

- wotywną
- kultową
- portretową
- pomnikową
- ogrodową
- plenerową

Źródło: materiał dostępny na stronie Narodowej Galerii Sztuki ZACHĘTA:

Skrócony link: <https://tiny.pl/wp2rs> [dostęp: 05.01.2023]